Grant Arthur Gochin
10900 Winnetka Ave, Chatsworth, CA 91311
United States of America

President of the Lithuanian Republic
Daliai Grybauskaitei

Your Excellency,

I am writing to thank you for the time you have taken to examine my address. After having read the response, I understood that possibly my words did not fully disclose (explain) the reasons of my address. The problem resides in the Resistance Research Center's actions while preparing historical conclusions regarding the Holocaust in Lithuania or, more precisely, explanation and interpretation of historical events.

Official and published public statements by government authorities that, "historically, the isolation and mass murder of Jews are not treated as identical matters" are inconsistent with legal provisions set forth below. It is a subjective revision of historical events.

According to the Nurnberg Tribunal Statute Article 6 of 1945, crimes against humanity include: murder, extermination, imprisonment, deportation or other inhumane behavior against a civil group before or during the war. Leaders, organizers, instigators and collaborators, who participated in the creation and implementation of a common plan or conspiracy to commit any of the aforementioned crimes, are responsible for all actions committed by any person seeking to implement such plan.

The Lithuanian Criminal Code also condemns persons who organized, led or participated in the killing, torturing, injuring, preventing mental development, deporting, and otherwise creating such living conditions that resulted in the death of all or part of the victims (Article 99).

The Resistance Research Center confirmed that in July of 1941, Captain John Noreika had a working connection with two institutions – LAF Organization in Telsiai and Commandant's Headquarters in Plunge. It also confirmed that J. Noreika signed orders for the formation of the ghetto in Zagare and expropriation of Jewish residents of the Siauli district. These are facts confirming contribution to genocide that do not require additional acknowledgement by Lithuanian courts. It is not understandable why the Center's director, Terese Birute Burauskaite, ignoring the evidence, as well as additional explanations, states that J. Noreika could not have given an order to platoons of the Commandant's Headquarters to kill Jews in July of 1941, to which he belonged.

After public announcement of research conclusions regarding J. Noreika's personally, Terese Birute Burauskaite spoke to foreign media. When asked "why a major research institution speaks very little, or not at all, about the dark side of the Forest Brothers in its books and other publications, and why does the Center not do more to smooth the balance", she said:

"We are trying, however, we encounter resistance from powerful conservative forces. There are several active partisan organizations defending the memory of partisans, and they contact us as soon as we emphasize some less favorable aspects. I receive letters from these people very often. They have influential friends among the politicians and highly placed officials. These people attempt to influence the work of historians in the process of being published. As November elec-

tions are approaching, it is becoming increasingly more difficult to move the request for a more balanced picture of our contemporary history, forward."

It should be mentioned that the conclusion drawn by the Resistance Research Center regarding "J. Noreika Actions" is not the only such case, as analyses of historical personalities and events are explained in a biased manner.

K. Skirpa, a diplomat, left occupied Lithuania and lived in Berlin in 1940-1941. There he planned Lithuania's liberation from the Soviet oppression. The greatest known merit of Skirpa for Lithuania was the creation of the Lithuanian Activists Front (LAF). K. Skirpa was the founder, the leader and main propeller of propaganda of the organization. The main objective (the real one) was a limited restoration of Lithuania's independence within the Nazi structure, actions - cooperation with Nazi soldiers while they were chasing the Soviet powers out of Lithuania in June of 1941, using Lithuanian military and civilians that were recruited and coordinated together – LAF forces.

The LAF organization declared "independence" in Kaunas on June 23, 1941, and appointed K. Skirpa as prime minister of the Cabinet. Lithuania has never officially recognized the 1941 restoration of independence, K. Skirpa's government and his politics. During the 6 weeks of leadership of the temporary government, more than 5000 Jewish people were massacred during pogroms and local executions.

From 1940 to 1943, K. Skirpa communicated in writing with individuals of diplomatic rank all over Europe. It was known that detailed communications about LAF recruitment and strike tactics, and preparation to cooperate with Nazi soldiers to drive Soviet powers out of Lithuania were being sent directly to Hitler and his secretary. Besides the diplomatic contacts, K. Skirpa paid great attention to LAF instructions and to ideological uprising propaganda that were communicated orally and in writing since 1940.

The greatest part of K. Skirpa's speeches are related to restoration of Lithuanian independence and instigating resistance, however, his propaganda was influenced to an extent by the anti-Semitic sentiment that was widespread in the Lithuania interim government leadership at the time.

The Resistance Research Center indicates that within the LAF activities led by K. Skirpa there may have been some anti-Semitic display, "<indicates that> documents prepared by Berlin LAF organization reached Lithuania and its people from Berlin across the border." in its conclusion regarding K. Skirpa,

On March 19, 1941, K. Skirpa released a message, dedicated to Lithuania's enslaved compatriots. The 6th paragraph reads: "Now already, inform the Jews that their fate is clear. Therefore, whoever can, must leave Lithuania today to avoid unnecessary victims. At a decisive moment, take their property in your hands, so that no one would perish in vain."

In conclusion, the Resistance Research Center underscored more than once that K. Skirpa suggested that the solution to the Jewish question was expulsion. Note, however, that the Center does not mention the March 24, 1941, Berlin document, called "Instructions to Liberate Lithuania", giving the following instructions:
"It is very important to take this opportunity to shake off the Jews too. (….) The more of them that take this opportunity to leave, the easier it will be later to get rid of the rest."

The Resistance Research Center is also silent about a 1940-1941 document, K. Skirpa's address to Lithuanian Jews, called "Cancellation of Hospitality for Jews", proclaiming that the right to asylum granted to Jews by Vytautas the Great in the 14th century is thereby revoked, and that

Jews, who do not leave Lithuania together with the Soviet Union soldiers will be subject to court-martial; they will be banished from their lands and their property will be confiscated; or severely punished on the spot if they tried to damage their property. Jews are instructed not to have any illusions as there is no place for them in Lithuania.

The Resistance Research Center concludes that the LAF anti-Semitic propaganda and its influence are mitigated, explaining that the content of the document differentiates the Jewish genocide from the plundering of Jewish property, that began during the time of leadership of Skirpa's government. In conclusion, the causal link between the expulsion of Jews and confiscation of their property that was one of the LLV goals, and delineated in K. Skirpa's instructions and addresses, which were the ideological foundation of LLV, is forgotten

The Resistance Research Center does not present any conclusion regarding the potential influence of K. Skirpa's anti-Semitic propaganda. It cites historian L. Truska's statement that "The LAF proclamation was one of the reasons why in the summer of 1941, some Lithuanians contributed to the enforcement of Nazi criminal orders". In further conclusions, the Center does not analyze nor look at its significance. After submitting the conclusions, Terese Birute Burauskaite makes the following public statements in the Lithuanian News:

"We must understand that K. Skirpa spoke the language of the time in which he was living, and spoke in words that could be understood by people of that time. His rather strict comments should not be looked at as absolutism" <…> She underscored that scholars, who analyzed K, Skirpa's activities, did not find any anti-Semitism in his actions. This man is certainly not the criminal that should be relegated to the margins of history."

This indicates knowingly false statements regarding K. Skirpa's anti-Semitic activities that contradict the opinion of L. Truska cited in the conclusion. With such conclusions and statements, the Director of the Resistance Research Center deviates from the criteria of genocide participants' evaluation, foreseen by article 6 of the 1945 Nurnberg Tribunal, that all who participated in the genocide are guilty, their role or intention are not the decisive factor. The actions of Teresa Birute Burauskaite, as indicated, are revisions of events of the Holocaust that are hurtful to Jewish Lithuanian citizens.

K. Skirpa's propaganda and its consequences should, first of all, be evaluated not from the legal but from the moral aspect. Lithuanian Courts will not undertake the establishment as to whether or not the name of K. Skirpos Aleja on the map of the complex of historical castles, or the commemorative plaque "military commander" for J. Noreika on the nearby Academy of Sciences Library wall, will have a negative impact on the image of Vilnius and Lithuania.

The municipality of the city of Vilnius had initiated a street name change project, motivated by actions of K. Skirpa in the past that were linked to the public instigation of dissention against the Jews. There was a public opinion survey: 451 respondents were in favor of changing the name of K. Skirpa's Aleja.

It is incomprehensible why the institution of the President does not see the need to take action condemning regimes. Regimes are created and supported by people that participate in them. J. Noreika was one of those who provided the Nazis with the conditions to reach their goals in the Siauliai region. The fact that J Noreika and K. Skirpa were not convicted do not justify in any way their actions to agitate and participate in the crime of destroying Lithuanian Jews. I think that it is the President's duty to unequivocally evaluate the participation and collaboration of these individuals with the Nazi regime. Most of Nazi leaders and activists were never tried – this did not prevent and does not prevent politicians and leaders of civilized countries to condemn the actions of these individuals that were directed against their fellow citizens.

The Resistance Research Center is a public institution, carrying out historical research and disseminating official findings. It forms the opinion of citizens and institutions about the events of the Holocaust and genocide of the Lithuanian nation. Opinion must be objective. The above mentioned conclusions witness that the director of the institution explains historical facts single-mindedly, revises them, ignores uncomfortable facts and evidence, and does not rate the voluntary participation in genocide as a crime against humanity. The Center's leader, Terese Birute Burauskaite, acts as a lawyer for those that participated (helped) in the genocide of the Jewish nation, in conclusions and in the press, providing statements that contradict historical documents without argumentation, and speculates also with hardly verifiable facts (such as could/could not, knew/did not know) and emphatically gives weight to aspects that create a positive image of the person.

Such explanation and interpretation of historical events is a misrepresentation of history misleading the public, a transgression of boundaries of freedom of speech. The idealization of the underground "heroes" on an institutional level and preservation of memory symbols in Vilnius' Old Town hurts the self-esteem of the Jewish people. I therefore ask the President to please take all measures within your powers to stop the path of worship of individuals, who contributed to the genocide of Lithuanian people and help preserve a silent remembrance of Holocaust victims.

ATTACHMENTS:

1. Resistance research certificate for K. Škirpos activities;
2. K. Škirpos proclamations and orders;
3. Population survey data.

Grant Arthur Gochin
10900 Winnetka Ave, Chatsworth, CA 91311
Jungtinės Amerikos Valstijos

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PREZIDENTO KANCELIARIJA
Gauta
2017 -03- 07
Nr. D-935

Lietuvos Respublikos Prezidentei
Daliai Grybauskaitei

Jūsų Ekselencija,

Rašau Jums norėdamas padėkoti už laiką, skirtą nagrinėjant mano kreipimąsi. Perskaičius gautą atsakymą supratau, kad mano žodžiuose galimai ne visai išsamiai buvo atskleista kreipimosi priežastis. Problema yra Rezistencijos tyrimo centro veiksmai rengiant istorines išvadas dėl Holokausto Lietuvoje, o tiksliau istorinių įvykių aiškinimas ir interpretavimas.

Oficialūs ir viešai skelbiami valstybinės institucijos teiginiai, kad "istoriografijoje žydų izoliavimas ir masinės žudynės nėra vertinamos kaip du tapatūs dalykai" yra nesuderinami su žemiau išdėstytomis teisės nuostatomis. Tai yra subjektyvus įstorinių įvykių persvarstymas.

Pagal 1945 m. Niurnbergo tribunolo statuto 6 str. Nusikaltimus žmogiškumui apima: žudymas, naikinimas, įkalinimas, tremtis ar kitoks nežmogiškas elgesys prieš civilinę grupę prieš karą ar karo metu. Vadovai, organizatoriai, kurstytojai ir **padėjėjai, dalyvavę bendro plano** ar sąmokslo sudaryme ar **įgyvendinime, nukreipto padaryti bet kurį iš aukščiau paminėtų nusikaltimų, yra atsakingi už visus veiksmus, padarytus bet kurių asmenų** siekiant įgyvendinti tokį planą.

Lietuvos baudžiamasis kodeksas taip pat pasmerkia asmenis, kurie organizavo, **vadovavo ar dalyvavo** juos žudant, kankinant, žalojant, trikdant jų protinį vystymąsi, deportuojant, **kitaip sudarant tokias gyvenimo sąlygas, kad jos lėmė visų jų ar dalies žūtį (99 str.).**

Rezistencijos tyrimų centras išvadoje patvirtino, kad 1941 m. liepos mėn. kpt. Joną Noreiką siejo tarnybiniai ryšiai su dvejomis įstaigomis – Telšių LAF organizacija ir Plungės komendantūra. Taip pat, patvirtino, kad J.Noreika pasirašė įsakymus dėl Žagarės geto suformavimo ir Šiaulių apskrities žydų turto nusavinimo. Tai yra faktai patvirtinantys prisidėjimą prie genocido ir tam nėra reikalingas papildomas Lietuvos teismo pripažinimas. Nėra suprantama, kodėl centro vadovė Teresė Birutė Burauskaitė ignoruodama įrodymus, be papildomų paaiškinimų konstatuoja, kad J.Noreika 1941 m. liepos mėn. *negalėjo duoti įsakymo* žudyti LAF komendatūros būriams, kuriems jisai priklausė.

Po J.Noreikos asmenybės tyrimo išvados paviešinimo Teresė Birutė Burauskaitė pasisakė užsienio žiniasklaidoje[1]. Paklausta "kodėl pagrindinė tyrimo institucija, savo leidžiamuose knygose ir leidiniuose labai mažai arba nieko nekalba apie tamsiąją Miško brolių pusę ir ar centras negalėtų padaryti daugiau išlyginant pusiausvyrą?" atsakė:

"Mes bandome, tačiau susiduriame su įtakingu konservatyvių jėgų pasipriešinimu. Yra kelios aktyvios organizacijos ginančios partizanų atminimą ir jie su mumis susisiekia kai tik pabrėžiame mažiau palankius aspektus. Iš šių žmonių aš dažnai gaunu laiškus. Ir jie turi įtakingų draugų tarp politikų ir aukštų pareigūnų. Šie žmonės bando paveikti publikuojamus istorikų

[1] http://balticworlds.com/the-forest-brothers-heroes-villains/ , publikuota 2016 m. Spalio 25
Spausdinta versija Baltic Worlds BW 3:2016, p 49-53

darbus. Lapkritį artėjant rinkimams darosi vis sunkiau išjudinti klausimą dėl labiau subalansuoto mūsų šiuolaikinės istorijos paveikslo."

Pažymėtina, kad Rezistencijos tyrimo centro išvada "Dėl J.Noreikos veiklos" nėra vienintelis centro atvejis, kuomet analizuojant istorines asmenybes įvykiai yra aiškinami tendencinga linkme. Ginama rezistencijos tyrimų centro kalba buvo išdėstyta ir išvadoje dėl K.Škirpos veiklos[2].

K.Škirpa, diplomatas pasitraukęs iš okupuotos Lietuvos, 1940-1941 m. gyveno Berlyne. Ten planavo Lietuvos išlaisvinimą iš sovietų priespaudos. Didžiausias žinomas K.Škirpos nuopelnas Lietuvai yra Lietuvos aktyvistų fronto (LAF) organizacijos sukūrimas. K.Škirpa buvo organizacijos steigėjas, vadovas ir pagrindinis propagandos variklis. Organizacijos tikslas (realus) buvo ribotos Lietuvos nepriklausomybės atkūrimas nacistinės Vokietijos sudėtyje, veiksmai - talkininkavimas nacių kariams išvejant sovietų valdžią 1941 m. birželį, tam panaudojant užverbuotus ir koordinuotus Lietuvių kariškius ir civilius - LAF būrius.

LAF organizacija 1941 m. birželio 23 d. Kaune paskelbė "nepriklausomybę" ir paskyrė K.Škirpą ministrų kabineto pirmininku. **Lietuva niekada oficialiai nepripažino 1941 m. nepriklausomybės atkūrimo, K. Škirpos vyriausybės ir jos politikos.** Per 6 laikinosios vyriausybės vadovavimo savaites, pogromų ir lokalinių egzekucijų metu Lietuvoje buvo nužudyta per 5000 žydų tautybės asmenų.

Nuo 1940 iki 1943 m. K Škirpa raštu komunikavo su diplomatinio rango asmenimis visoje Europoje. Detalūs komunikatai apie LAF verbavimo ir smogimo taktikas bei pasirengimą talkininkauti nacių kariams išvarant sovietų pajėgas buvo žinomai siunčiami pačiam Hitleriui ir jo sekretoriui. Be diplomatinio bendravimo K. Škirpa didelį dėmesį skyrė LAF instrukcijoms ir sukilimo ideologinei propagandai, kuri Lietuvoje buvo komunikuojama žodžiu ir raštu nuo 1940 m.

Didžioji dalis K.Škirpos kalbų susiję su Lietuvos nepriklausomybės atkūrimu ir pasipriešinimo kurstymu, tačiau jo propaganda nemaža apimtimi įtakojo ir antisemitinių nuotaikų įsigalėjimą Lietuvoje laikinosios vyriausybės vadovavimo metu[3].

Rezistencijos tyrimų centras savo išvadoje dėl K.Škirpos veiklos nurodo, kad "K. Škirpos vadovaujamos LAF organizacijos veikloje **būta ir antisemitizmo apraiškų**, <nurodo, kad > Berlyno LAF organizacijos parengti dokumentai iš Berlyno per sieną pasiekdavo Lietuvą ir jos gyventojus".

Nurodo, kad 1941 m. kovo 19 d. K Škirpa išleido pranešimą[4], skirtą pavergtos Lietuvos tautiečiams. Jo 6-ajame punkte rašoma: „Jau dabar „painformuokite" žydus, kad jų likimas aiškus, todėl kas gali, tegu jau šiandien nešdinasi iš Lietuvos, kad nebūtų bereikalingų aukų. Lemiamu momentu jų turtą perimkite į savo rankas, kad niekas veltui nežūtų".

Išvadoje rezistencijos tyrimų centras kelis kart pabrėžia, kad K.Škirpa žydų klausimą siūlė spręsti išvarymu. Pažymėtina, kad centras *nutyli* aplinkybę apie 1941 m. kovo mėn. 24 d. dokumente "Lietuvai Išlaisvinti Nurodymai" Berlyne, duodamus tokius nurodymus:

---

[2] http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510_skirpa_pazyma01.pdf

[3] L. Truska, V. Vareikis, Holokausto prielaidos: antisemitizmas Lietuvoje, Vilnius, 2004, p. 86–92

[4] http://www.selflearners.net/uploads/Holocaust/SkirpaPastangosPriedai_LCVA_f648_a2_b582-1000px.pdf

"Labai svarbu šia proga nusikratyti ir nuo žydų. [...] Juo jų daugiau šia proga iš Lietuvos pasišalins, **tuo bus vėliau lengviau baigti nuo žydų nusikratyti.**" [5]

Rezistencijos tyrimų centras taip pat nutyli 1940-1941 m. dokumentą, K.Škirpos kreipimąsi į Lietuvos žydus pavadintą "Dėl svetingumo žydams atšaukimo", kuriame skelbiama, kad 14 a. Vytatuto Didžiojo suteikta prieglobsčio teisė žydų tautai yra atšaukiama ir nurodoma, kad žydai nepalikę Lietuvos kartu su sovietų sąjungos kariais bus atiduodami **karo lauko teismui**; **ištremiami** iš žemių su turto konfiskavimu; **arba griežtai baudžiami vietoje**, jei turtą savo bandytų gadinti. Žydams nurodoma neturėti jokių iliuzijų, kadangi jiems vietos Lietuvoje nebėra.

Rezistencijos tyrimo centro išvadoje LAF antisemitinė propaganda ir jos įtaka yra sušvelninama, dokumentų turinį aiškinant atsietai nuo žydų genocido ir turto grobstymo, prasidėjusio Škirpos vyriausybės vadovavimo metu. Išvadoje yra pamirštamas priežastinis ryšys, kad žydų išvarymas ir turto atėmimas buvo vienas iš LLV tikslų, nubrėžtų K.Škirpos nurodymuose ir kreipimuose, kurie buvo ideologiniai LLV pamatai.

Apie galimą K.Škirpos antisemitinės propagandos įtaką rezistencijos tyrimų centras išvados nepateikia, cituoja istoriką L. Truską[6] teigiantį, kad "LAF atsišaukimai buvo viena iš priežasčių, kodėl 1941 m. vasarą dalis lietuvių prisidėjo prie nacių nusikalstamų įsakymų vykdymo". Toliau išvadoje centras šio aspekto nenagrinėja ir nesureikšmina. Po išvados pateikimo, viešuose pasisakymuose Lietuvos žiniose Teresė Birutė Burauskaitė teigia, kad:

"Turime suvokti, kad ir K. Škirpa kalbėjo savo gyvenamojo laikotarpio kalba ir kalbėjo taip, kad jo žodžiai būtų suprantami to meto žmonėms. Tad jo griežtoki komentarai neturėtų būti absoliutinami" <...>. **Ji pabrėžė, jog K. Škirpos veiklą tyrinėję mokslininkai jokių antisemitinių veiksmų joje neradę**. Tas žmogus tikrai nėra nusikaltėlis, kurį derėtų nustumti į istorijos paraštes"[7].

Taigi nurodo žinomai melagingus teiginius dėl K.Škirpos antisemitinės veiklos, prieštaraujančius išvadoje cituojamai istoriko L. Trusko nuomonei. Tokiomis išvadomis ir pasisakymais, Rezistencijos tyrimų centro vadovė nukrypsta nuo genocido dalyvių vertinimo kriterijų, numatytų 1945 m. Niurgbergo tribunolo statuto 6 str., pagal kurį kaltais yra laikomi **visi dalyvavę** ir genocide, vaidmuo ir tyčia čia nėra lemiamas faktorius. **Nurodyti Teresės Birytės Burauskaitės veiksmai yra įvykių susijusių su Holokaustu persvarstymas, žeidžiantis žydų tautybės Lietuvos piliečius. Toks elgesys peržengia EŽTT nubrėžtas saviraiškos laisvės ribas, todėl šios ir panašios apraiškos reikalauja išskirtinio valstybės vadovų dėmesio.**

K. Škirpos agitacijas ir jų pasekmes visų pirma reikia vertinti ne teisiniu, bet moraliniu aspektu. Teismai Lietuvoje nesiims nustatinėti ar K.Škirpos alėjos vardas istorinio pilių komplekso žemėlapyje ir atminimo lenta "karo vadui" J.Noreikai ant netoliese esančios Mokslų akademijos bibliotekos sienos daro neigiamą įtaką Vilniaus ir Lietuvos įvaizdžiui.

2016 m. Vilniaus miesto savivaldybėje buvo inicijuotas gatvės vardo pakeitimo projektas, motyvuojant tuo, kad K.Škirpos veiksmai praeityje yra susiję su viešu nesantaikos prieš žydų tautą kurstymu. Buvo atsiklausta visuomenės nuomonės, apklausos metu 451 respondentas pasisakė už K.Škirpos alėjos pervadinimą[8].

---

[5] http://www.ms.lt/derlius/PazinkimeKSkirpa.pdf
Andrius Kulikauskas, Lektorius, VGTU Filosofijos ir komunikacijos katedra

[6] L. Truska, V. Vareikis, Holokausto prielaidos: antisemitizmas Lietuvoje, Vilnius, 2004, p. 86–92

[7] http://lzinios.lt/lzinios/Gimtasis-krastas/pasvalys-iamzino-k-skirpos-atminima/234330

[8] http://atviras.vilnius.lt/apklausos/skirpa

Nesuprantama, kodėl Prezidentės institucija nemato būtinybės imtis veiksmų pasmerkiant režimus. Režimą sukuria ir palaiko žmonės dalyvaujantys jame, J. Noreika buvo vienas iš tokių žmonių, Šiaulių apskrityje sudariusių sąlygas nacių tikslams pasiekti. Faktas, kad Noreika ar Škirpa nebuvo nuteisti, niekaip nepateisina jų veiksmų agituojant ar dalyvaujant Lietuvos žydų naikinimo nusikaltime. Manyčiau, kad Prezidentūros pareiga nedviprasmiškai įvertinti šių asmenų dalyvavimą kolaboruojant su nacistinės Vokietijos režimu. Dauguma nacių lyderių bei veikėjų prieš teismą niekada nestojo – tas nekliudė ir nekliudo civilizuotų valstybių politikams ir vadovams pasmerkti tų asmenų veiksmus, nukreiptus prieš bendrapiliečius.

Rezistencijos tyrimų centras yra valstybinė įstaiga, kuri atlikdama istorinius tyrimus ir viešindama oficialias išvadas, formuoja piliečių ir institucijų nuomonę apie Holokausto ir Lietuvių tautos genocido įvykius. Nuomonė turi būti objektyvi. Aukščiau nurodytos išvados byloja, kad įstaigos vadovė istorinius faktus aiškina kryptingai, juos persvarsto, ignoruoja nepatogius faktus ir įrodymus, nevertina savanoriško prisidėjimo prie genocido kaip nusikalstamo žmogiškumui. Centro vadovė Teresė Birutė Burauskaitė advokatauja dalyvavusiems (talkinusiems) žydų tautos genocide, išvadose ir spaudoje pateikdama istoriniams dokumentams prieštaraujančius teiginius, kurių neargumentuoja, taip pat spekuliuoja sunkiai įrodomais faktais (t.y. galėjo/negalėjo, žinojo/nežinojo) ir pabrėžtinai sureikšmina aspektus, kuriančius teigiamą asmenybės įvaizdį.

Toks istorinių įvykių aiškinimas ir interpretavimas yra istorijos iškraipymas, visuomenės klaidinimas, peržengiantis žodžio laisvės ribas. Pogrindžio "herojų" įdealizavimas instituciniu lygmeniu ir atminimo ženklų išsaugojimas Vilniaus senamiestyje žeidžia žydų tautos savigarbą, todėl prašau imtis visų Prezidentės galioje esančių priemonių, siekiant užkirsti kelią prie Lietuvos gyventojų genocido prisidėjusių asmenų garbinimui ir išsaugoti tylų Holokausto aukų atminimą.

PRIDEDAMA:

1. Rezistencijos tyrimo pažyma dėl K. Škirpos veiklos;
2. K. Škirpos atsišaukimai ir nurodymai;
3. Gyventojų apklausos duomenys.

Pagarbiai,
Grant Arthur Gochin

JAV, Chatsworth, 2017 m. kovo 6 d.